

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ตาม การรับรู้ของตนเองและครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา มี วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ใน โรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1-12 และเปรียบเทียบการรับรู้ ระหว่างหัวหน้าหมวดพลานามัยกับครูพลศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวด วิชาพลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1-12 กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย 329 คน เป็นครูพลศึกษา 329 คน ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตของการศึกษา 1-12 ปีการศึกษา 2532 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จำนวน 53 ข้อ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 92 ข้อ ถานเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย 9 ด้าน โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม ไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรและได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนจาก หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย 295 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 89.66 ได้รับคืนจากครูพลศึกษา 290 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.15 รวม ทั้งหมด 585 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 81.91 ของแบบสอบถามทั้งหมด นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม เอสพีเอสเอสเอ็กซ์ (SPSS-X) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่ามัธยิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จบการศึกษาสูงสุดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี สาขาวิชาเอกพลศึกษา วิชาโท สุขศึกษา ประสพการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยระหว่าง 1-5 ปี ส่วนใหญ่สอนวิชาพลศึกษากับ สุขศึกษา รองลงมาสอนวิชาพลศึกษาวิชาเดียว การสอนวิชาพลศึกษา 6-10 คาบ มีงานพิเศษนอกจากการสอนคือเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา รองลงมาทำงานฝ่ายปกครอง มีความรู้เกี่ยวกับการนิเทศ การศึกษาจากการค้นคว้า เอกสารหรือการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษา รองลงมาเคยประชุมอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและการนิเทศภายใน เคยเรียนเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา และมีส่วนน้อยที่ไม่เคยเรียน หรือประชุม หรือศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการนิเทศวิชาพลศึกษา

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จบการศึกษาสูงสุดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี สาขาวิชาเอกพลศึกษา วิชาโท สุขศึกษา ประสพการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 11-15 ปี ส่วนใหญ่สอนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา รองลงมา สอนวิชาสุขศึกษามีคาบในการสอนวิชาพลศึกษา 6-10 คาบ มีงานพิเศษนอกจากการสอน คือเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา รองลงมาทำงานฝ่ายปกครอง ครูพลศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาจากการศึกษาค้นคว้า เอกสารหรือการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษา รองลงมา เคยประชุม อบรมสัมมนา เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา และการนิเทศภายใน เคยเรียนเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา และมีร้อยละ 35.51 ที่ไม่เคยเรียนหรือศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการนิเทศ การศึกษาและมีความรู้เกี่ยวกับการนิเทศวิชาพลศึกษา จากการเข้าร่วมประชุม อบรมสัมมนา เกี่ยวกับการนิเทศวิชาพลศึกษา และการนิเทศภายในวิชาพลศึกษา รองลงมา เคยเรียนเกี่ยวกับการนิเทศวิชาพลศึกษา เคยศึกษาค้นคว้า เอกสาร หรือการวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศวิชาพลศึกษา และมีจำนวนน้อยที่ไม่เคยเรียนหรือ ประชุมหรือศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับการนิเทศวิชาพลศึกษา

2. การปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษา ของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ตามการรับรู้ ของตนเองและครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา

2.1 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการวางแผนนิเทศวิชาพลศึกษาหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย รับรู้ว่าตนเองปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 5 งาน และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 3 งาน ส่วนครูพลศึกษา รับรู้ว่าการปฏิบัติงานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยอยู่ในระดับมาก 4 งาน และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 4 งาน

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยกับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการวางแผนการนิเทศวิชา พลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานมากกว่าครูพลศึกษารับรู้และเมื่อพิจารณาแต่ละงาน พบว่าทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 1 งาน ได้แก่ การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักการปรัชญาและรูปแบบการนิเทศ การศึกษาและวิชาพลศึกษา

2.2 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษา หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษารับรู้ว่า หัวหน้าหมวดปฏิบัติงานนิเทศใน ด้านพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษา เหมือนกันทุกข้อ คือ ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 5 งาน และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 3 งาน

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย กับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานในด้านพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษา ของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โดยส่วนรวมและแต่ละงาน ไม่แตกต่างกัน

2.3 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด 1 งาน คือ การมอบหมายและแบ่งงานสอนให้ครูพลศึกษาตามความถนัด และความสามารถของแต่ละบุคคลปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 11 งาน ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 3 งาน ส่วนครูพลศึกษารับรู้การปฏิบัติงานในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยอยู่ในระดับมาก 13 งาน ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 2 งาน

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย กับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยโดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาแต่ละงาน พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศ ของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 งาน ได้แก่

1. การจัดประชุมชี้แจงกับครูพลศึกษา เกี่ยวกับกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน
2. มอบหมาย และแบ่งงานสอนให้ครูพลศึกษาตามความถนัดและความสามารถของแต่ละบุคคล
3. แนะนำการสอนซ่อม เสริมแก่นักเรียนที่สอบไม่ผ่านในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมวิชาพลศึกษา
4. จัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นระยะ ๆ เพื่อช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
5. ติดตามผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ทันตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอนหรือโครงการสอนในแต่ละรายวิชา
6. เป็นผู้แนะนำการใช้เทคนิคใหม่ ๆ ทางการศึกษาและการสอนแก่ครูพลศึกษา

2.4 การปฏิบัตินิเทศในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานนิเทศในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ทุกงาน ส่วนครูพลศึกษา รับรู้ว่าการปฏิบัติงานนิเทศในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยอยู่ในระดับมาก 9 งาน ยกเว้นงานการจัดประชุมปรึกษาหารือร่วมกันในการผลิตสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาขึ้นใช้เอง ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยกับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงาน โดยส่วนรวมและแต่ละงานมากกว่าครูพลศึกษา รับรู้ และเมื่อพิจารณาแต่ละงาน พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 7 งาน ได้แก่

1. สืบหาความต้องการในการใช้สื่อและอุปกรณ์ การสอนของครูพลศึกษา
2. จัดหาสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้จำนวนที่เพียงพอและเหมาะสม
3. แนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนวิชาพลศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
4. กระตุ้นให้ครูพลศึกษาใช้สื่อการสอนวิชาพลศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
5. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอนใหม่ ๆ ในตลาดเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการสอนวิชาพลศึกษา
6. จัดให้มีศูนย์รวมสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยมีการสำรวจซ่อมบำรุง และบันทึกให้เรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา

7. จัดหาซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และประหยัด รวมทั้งถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน

2.5 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา หัวหน้าหมวด วิชาพลานามัย และครูพลศึกษารับรู้เหมือนกับว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานนิเทศในด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก 9 งานและปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 2 งาน

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยกับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวด วิชาพลานามัยโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณา แต่ละงานพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 งาน ได้แก่

1. จัดประชุมครูพลศึกษา เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินผลวิชา พลศึกษา
2. จัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษา เพื่อหาแนว ทางปรับปรุงแก้ไขในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
3. แนะนำให้ครูพลศึกษา ได้มีการวัดและประเมินผลทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ

2.6 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการใช้อาคาร สถานที่เรียนวิชาพลศึกษา หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย และครูพลศึกษารับรู้ว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานนิเทศใน ด้านการใช้อาคารสถานที่เรียนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกคน

เมื่อเปรียบเทียบกับการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยกับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการใช้อาคารสถานที่เรียนวิชาพลศึกษา ของหัวหน้าพลานามัยโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานนิเทศในด้านการใช้อาคาร สถานที่เรียนวิชาพลศึกษามากกว่าครูพลศึกษารับรู้และเมื่อพิจารณาแต่ละงานปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 งาน ได้แก่

1. แนะนำการจัดเตรียมอาคาร สถานที่ใช้เรียนวิชาพลศึกษาให้เหมาะกับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา
2. แนะนำการปรับปรุง บำรุงรักษาอาคาร สถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา

2.7 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านพัฒนาบุคลากร หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 14 งาน จากทั้งหมด 17 งาน และรับรู้ว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 3 คน ส่วนครูพลศึกษารับรู้การปฏิบัติงานนิเทศ ในด้านพัฒนาบุคลากรของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยอยู่ในระดับมาก 13 งาน จากทั้งหมด 17 งาน และรับรู้ว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 4 งาน

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านพัฒนาบุคลากรของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยโดยส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติมากกว่าครูพลศึกษารับรู้ และเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 9 งาน ได้แก่

1. จัดประชุมนิเทศครูพลศึกษาที่บรรจุหรือย้ายมาใหม่ทุกครั้ง
2. รวบรวมเอกสาร หนังสือประกอบการสอน คู่มือครู หลักสูตรพลศึกษา การวิจัยทางการศึกษาหรือทางพลศึกษา สำหรับให้ครูพลศึกษาค้นคว้า
3. แนะนำแหล่งวิทยาการใหม่ และความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัย แก่ครูพลศึกษา
4. สนับสนุนให้ครูพลศึกษามีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
5. สนับสนุนให้ครูพลศึกษาเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถทางพลศึกษา
6. สนับสนุนให้ครูพลศึกษามีความก้าวหน้าในวิชาชีพครู
7. สนับสนุนและให้กำลังใจในการปฏิบัติงานที่เกิดจากการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครูพลศึกษา
8. ให้ความยุติธรรมแก่ครูพลศึกษาทุกคนในหมวดวิชาพลานามัย
9. จัดป้ายนิเทศเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ และข่าวสารแก่ครูพลศึกษา

2.8 การปฏิบัติงานนิเทศในด้าน การจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 1 งาน ได้แก่ จัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนให้เป็นไปตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษา และรับรู้ว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 7 งาน จากทั้งหมด 8 งาน ส่วนครูพลศึกษาทราบว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน และกีฬาระหว่างโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ จัดส่งนักกีฬาของโรงเรียน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนด้วยความซื่อสัตย์ และถูกต้องตามระเบียบการจัดการแข่งขันและรับรู้ว่าอยู่ในระดับมาก 7 งาน จากทั้งหมด 8 งาน

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยกับครูพลศึกษาพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียนของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 งาน ได้แก่

1. ชี้แจงให้ครูผู้ควบคุมนักกีฬา เข้าใจถึงปรัชญา จุดมุ่งหมายและขอบข่ายของการแข่งขัน
2. ให้คำแนะนำแก่ครูผู้ฝึกกีฬาอย่างใกล้ชิด โดยถือว่าการฝึกซ้อมกีฬา คือการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง
3. จัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนให้เป็นไปตามหลักการและปรัชญาการศึกษา
4. จัดประชุม เพื่อเตรียมการและวางแผนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนร่วมกับครูทุกคนในโรงเรียน
5. ชี้แจง และขออนุญาตผู้ปกครองนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา
6. จัดการแข่งขัน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียนที่ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามากที่สุด

2.9 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษและนันทนาการ หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษและนันทนาการ อยู่ในระดับมาก 8 งาน และรับรู้ว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 3 งาน ส่วนครูพลศึกษารับรู้ว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดโครงการพลศึกษา และนันทนาการ อยู่ในระดับมาก 7 งาน และรับรู้ว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 4 งาน

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่ม รับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ และนันทนาการ ของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณา แต่ผลงานพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4 งาน ได้แก่

1. ให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดตั้งชุมชนที่เกี่ยวกับพลศึกษา และ นันทนาการ ให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาของชุมชนนั้น
2. จัดฉายภาพยนตร์ แถบบันทึกภาพ (วิดีโอ) หรืออื่น ๆ เกี่ยวกับการ พลศึกษาและนันทนาการ ในโอกาสอันสมควรแก่ครูพลศึกษา นักเรียนหรือผู้ที่สนใจทั่วไป
3. ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสแสดงออกซึ่งความสามารถใน ด้านกีฬา
4. แนะนำการจัดกิจกรรมการพลศึกษาพิเศษที่สามารถบำบัดหรือฟื้นฟู สมรรถภาพทางกายและทางจิตแก่ครูพลศึกษา เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนที่มีความผิดปกติได้

จากการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชา พลานามัย โดยส่วนรวมทั้ง 9 ด้าน พบว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษา รับรู้การปฏิบัติ งานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมากยกเว้นการปฏิบัติงานนิเทศ ในด้านการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศวิชา พลศึกษาในด้านการจัดการแข่งขันกีฬากายในและกีฬาระหว่างโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรับรู้ ว่าการปฏิบัติงานนิเทศในด้านการวางแผนการนิเทศ วิชาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้การปฏิบัติงานในนิเทศ วิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวด วิชาพลานามัย โดยส่วนรวมทั้ง 9 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง

สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยและเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้การปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 ด้าน ได้แก่

1. การปฏิบัติงานนิเทศในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
2. การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการใช้อาคาร สถานที่เรียนวิชาพลศึกษา
3. การปฏิบัติงานนิเทศในด้านพัฒนาบุคลากร

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัชย ตามการรับรู้ของตนเองและครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยในประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัชยส่วนใหญ่เป็นชาย อายุ 31-35 ปี จบการศึกษาสูงสุดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี สาขาวิชาเอกพลศึกษา วิชาโท สุขศึกษา มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานหน้าที่หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัชย 1-5 ปี และประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 11-15 ปี สอนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา มีงานพิเศษนอกเหนือจากหน้าที่การสอน คือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานฝ่ายปกครอง งานลูกเสือ งานอนามัยโรงเรียน งานด้านกีฬา เช่น เป็นผู้ฝึกสอนกีฬา งานตัดสินกีฬา เป็นต้น งานการศึกษาวิชาทหารและอื่น ๆ เห็นได้ว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัชยมีคุณสมบัติที่เหมาะสมตามระเบียบว่าด้วยการแต่งตั้งหัวหน้าหมวด และมีประสบการณ์อย่างเพียงพอที่จะปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับองค์การยูเนสโก (1954) และซิลเวสเตอร์ (1969) ที่ว่าครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาจะต้องมี

วุฒิปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ และครูจบปริญญาตรีทางพลศึกษาจะมีความเข้าใจในหลักการและวิธีสอนที่ดี แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีงานนอกเหนือจากหน้าที่การสอนวิชาพลศึกษา และงานพิเศษอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้การปฏิบัติงานนิเทศเป็นไปได้อย่างไม่สมบูรณ์และยังพบว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีส่วนใหญ่อุบัติความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและวิชาพลศึกษาจากการค้นคว้าเอกสารหรือการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาและวิชาพลศึกษา และยังมีหัวหน้าหมวดส่วนหนึ่งที่ไม่เคยเรียนหรือประชุมหรือศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับงานนิเทศ การศึกษาและวิชาพลศึกษาเลย ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรที่จะส่งเสริมให้หัวหน้าหมวดมีความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและวิชาพลศึกษาด้วยการส่งเข้าร่วมศึกษาอบรมเพิ่มเติมความรู้ความชำนาญอยู่เสมอ หรือเชิญวิทยากรหรือศึกษานิเทศก์มาให้ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาและหลักการการนิเทศ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการนิเทศของวิชาและโรงเรียนทำการจัดการเรียนการสอน บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จบการศึกษาสูงสุดวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี สาขาวิชาเอกพลศึกษา วิชาโทสุขศึกษา มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 11-15 ปี สอนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษามีจำนวนคาบที่สอนเฉพาะวิชาพลศึกษา 6-10 คาบ มีงานพิเศษนอกเหนือจากการสอน คือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา งานปกครอง งานอนามัยโรงเรียน งานลูกเสือ งานด้านกีฬาและอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าครูพลศึกษามีอายุและวุฒิทางการศึกษาเหมาะสมสำหรับจะสอนวิชาพลศึกษาแต่มีงานพิเศษอื่น นอกเหนือหน้าที่การสอนมาก อาจทำให้ครูพลศึกษาสอนได้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร และครูพลศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการนิเทศ การศึกษาและพลศึกษาจากการศึกษาค้นคว้า เอกสารหรือการวิจัยและจากการเข้าประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและวิชาพลศึกษาแต่ก็มีครูพลศึกษาส่วนหนึ่งที่ยังไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและวิชาพลศึกษา

2. การปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย ตามการรับรู้ของตนเองและครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายประเด็นที่สำคัญ ๆ แต่ละด้านดังนี้

2.1 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานนิเทศด้านการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยให้ความสำคัญมากกว่างานด้านอื่น ๆ เพราะเป็นงานที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการนิเทศวิชาพลศึกษาให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ส่วนงานที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การประสานงานกับฝ่ายวิชาการและหัวหน้าหมวดวิชาอื่น ๆ ในการวางแผนการนิเทศ การกำหนดวัตถุประสงค์ การนิเทศวิชาพลศึกษาและฝ่ายวิชาการ การกำหนดและหน้าที่ที่ปฏิบัติงานนิเทศ และการรวบรวมข้อมูลจากชุมชนและนักเรียนเพื่อใช้ในการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกันกับการวิจัยของ สัจจา จันทรเจริญ (2526) พบว่า หัวหน้าหมวดวิชามีการประสานงานกับข้าราชการทั้งในและนอกสถานศึกษาไม่เพียงพอ อาจเป็นเพราะหัวหน้าหมวดวิชาให้ความสนใจในการติดต่อประสานงานในด้านอื่นมากกว่างานด้านวิชาการนั่นเอง นอกจากนี้ผลการวิจัยของกฤษณี น้ำเพชร (2521) พบว่า ในการจัดการนิเทศภายในโรงเรียนนั้นมีปัญหาและอุปสรรคมาก ได้แก่ การขาดการวางแผนดำเนินการนิเทศอย่างเป็นทางการ ขาดตัวบุคคลที่รับผิดชอบในการจัดดำเนินการนิเทศศึกษาในโรงเรียนโดยตรง และผลการวิจัยของสุขุม ชันแก้ว (2530) พบว่า การรวบรวมข้อมูลจากชุมชนเพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยขาดความรู้และความเข้าใจในระบบและวิธีดำเนินการนิเทศที่ถูกต้อง ส่วนครูพลศึกษารับรู้หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยปฏิบัติงานในด้านการวางแผนการนิเทศแต่ละงานต่างจากการรับรู้ของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย ได้แก่ การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักการ ปรัชญา และรูปแบบการนิเทศการศึกษาและวิชาพลศึกษา การรวบรวมข้อมูลกับงานวิชาการ การจัดประชุมสัมมนา เรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยไม่ได้มีการชี้แจงและเก็บข้อมูลไว้ให้ครูพลศึกษาจึงทำให้รับรู้ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนที่หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยและครูพลศึกษามีการรับรู้เหมือนกันคือรับรู้หัวหน้าหมวดปฏิบัติมาก ได้แก่ การจัดหาเอกสาร หลักสูตร คู่มือครู ให้ครูพลศึกษาได้ศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ เพื่อนำไปปฏิบัติให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งที่ส่งเสริม

ให้มีแนวปฏิบัติที่เหมือนกัน และสามารถที่จะหาแนวทางในการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษาให้มีประโยชน์ยิ่งขึ้น และส่วนที่มีการรับรู้ว่ามีปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลจากชุมชนและนักเรียนเพื่อใช้วางแผนการนิเทศ และจะเห็นว่าน้อยกว่าทุกงานในด้านการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษา อาจเนื่องจากหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามักขาดความรู้ และไม่เห็นความสำคัญของการรวบรวมข้อมูลจากชุมชนและนักเรียนหรืออาจเป็นเพราะหัวหน้าหมวดมีงานพิเศษมาก จึงทำให้การรับรู้การปฏิบัติงานในงานนี้อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการรับรู้พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่ามีหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีปฏิบัติงานนิเทศในด้านวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษา งานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่างานอื่นๆ ได้แก่ งานการศึกษาความรู้เกี่ยวกับหลักการ ปรัชญา และรูปแบบการนิเทศการศึกษาและวิชาพลศึกษา การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานวิชาการ เช่น ทั้งสถิติการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษา การประสานงานที่ฝ่ายวิชาการและหัวหน้าหมวดวิชาอื่นๆ การกำหนดบุคคลและหน้าที่ที่ปฏิบัติการนิเทศวิชาพลศึกษา จัดประชุมสัมมนา เรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในภาคเรียนหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา และรวบรวมข้อมูลจากชุมชนและนักเรียนเพื่อใช้วางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามักควรปฏิบัติให้มากเท่ากับงานข้ออื่นๆ หรือมากกว่าเพราะทุกงานมีความสำคัญต่อการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษา ส่วนการจัดหาเอกสาร หลักสูตร คู่มือครูให้ครูพลศึกษาได้ศึกษาหาความรู้ต่างๆ เพื่อนำไปปฏิบัติให้ถูกต้อง และการกำหนดวัตถุประสงค์การนิเทศวิชาพลศึกษาร่วมกับครูพลศึกษาและฝ่ายวิชา จะทำให้ผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจตรงกัน และถ้ามีการจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานนิเทศแล้วแจ้งให้ครูพลศึกษาทราบจะช่วยให้การดำเนินงานนิเทศมีรูปแบบที่แน่นอนและชัดเจน และช่วยให้การปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษามีปัญหาและอุปสรรคน้อยลง

จากผลการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษากับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีเกี่ยวกับการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษา โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่าทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 งาน คือ การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักการ ปรึกษา และรูปแบบการนิเทศการศึกษาและวิชาพลศึกษา โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเอง ปฏิบัติมากกว่าครูพลศึกษารับรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติแล้วแต่ครูพลศึกษา อาจไม่ทราบจึงเป็นเหตุให้ครูพลศึกษารับรู้การปฏิบัติงานต่ำกว่า

2.2 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าหัวหน้าหมวดวิชา พลานามัยและครูพลศึกษารับรู้หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานนิเทศในด้านพัฒนาหลักสูตรอยู่ใน ระดับมาก แสดงให้เห็นว่าหัวหน้าหมวดวิชามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับหลักสูตรมากและเห็นว่าหลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญในอันที่จะทำให้การเรียนการสอน บรรลุเป้าหมาย อย่างไรก็ตามก็มีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติอยู่ใน ระดับน้อย คือ จัดการวิเคราะห์ปัญหาในการใช้หลักสูตร การประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิด จากการใช้หลักสูตรและการรวบรวมข้อมูลจากท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงรายวิชา พลศึกษาในหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับการ วิจัยของ สัจจา จันทรเจริญ (2526) พบว่า การวิเคราะห์หลักสูตรของหมวดวิชาเพื่อให้สอดคล้อง ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุดย่อมแสดงให้เห็นว่าในการปฏิบัติ งานนิเทศในงานดังกล่าวของหัวหน้าหมวดวิชา ยังไม่สามารถติดตามการใช้หลักสูตร รวมทั้งการ ปรับปรุงแก้ไข เอกสารการใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพอันอาจมีผลให้การสอนของครูพลศึกษา ไม่บรรลุวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ ผลเสียก็จะตกอยู่กับนักเรียนนั่นเอง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการรับรู้พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้หัวหน้าหมวดวิชา พลานามัยปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก แต่มีการปฏิบัติงานนิเทศเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาในการใช้ หลักสูตร การประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการใช้หลักสูตร และการรวบรวมข้อมูลจาก ท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงรายวิชาพลศึกษา ในหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องกับ

ความต้องการของท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่างานข้ออื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยควรปฏิบัติให้มากเท่ากับงานข้ออื่นๆ หรือมากกว่า เพื่อจะเป็นการทำให้ทราบถึงปัญหาในการใช้หลักสูตรแล้วหาแนวทางแก้ไขเพื่อจะได้ตอบสนองตามความต้องการของท้องถิ่น และจะช่วยทำให้สามารถจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

จากผลการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยกับครูพลศึกษาพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านพัฒนาหลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โดยส่วนรวมและแต่ละงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษาเป็นผู้ใช้หลักสูตรร่วมกันโดยตรง ซึ่งแนวทางในการใช้หลักสูตรที่คล้ายกันจึงทำให้การรับรู้ในเรื่องดังกล่าวไม่มีความแตกต่างกัน

2.3 การปฏิบัติงานนิเทศในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษารับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยถือว่างานวิชาการเป็นหัวใจของงานบริหารการศึกษาและเป็นงานหลักของสถานศึกษาซึ่งหัวหน้าหมวดวิชาน่าจะมีความสามารถหรือสมรรถภาพในการบริหารงานวิชาการเพราะหัวหน้าหมวดวิชาเป็นผู้รับผิดชอบด้านวิชาการ รองลงจากผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและยังเป็นผู้ใกล้ชิดกับครูผู้สอนมากที่สุด หัวหน้าหมวดวิชาจึงเห็นว่ามีควมสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นหน้าที่ของหัวหน้าหมวดวิชาโดยตรงและเป็นเพราะหัวหน้าหมวดวิชาส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการนิเทศการศึกษาและวิชาพลศึกษามากขึ้นก็อาจเป็นไปได้ อย่างไรก็ตามมีงานที่หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การมอบหมายและแบ่งงานสอนให้ครูพลศึกษาตามความถนัดและความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของจันทิย์ อโณทยานนท์ (2522) พบว่า

หัวหน้าหมวดวิชาเห็นว่าตนจัดทำมากที่สุดแต่ครูอาจารย์ในหมวดเห็นว่าจัดทำมากคือ แบ่งงานให้ครูอาจารย์ตรงตามความสามารถโดยมอบอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบให้โดยตรง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ดียิ่งเพราะครูพลศึกษาจะทำการสอนได้ดีและปราศจากข้อคับข้องใจ เนื่องจากสอนในวิชาที่ตนเองสนใจชนิดและชอบ นอกจากนี้ก็มีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้หัวหน้าหมวดวิชาพลาณามัยปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ จัดให้มีการเยี่ยมชมชั้นเรียนหรือสังเกตการสอน ระหว่างครูพลศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเทคนิคการสอนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความไม่มั่นใจในตนเองของครูพลศึกษาในการนิเทศครูด้วยกัน และการไม่ยอมรับในตัวของผู้นิเทศ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการรับรู้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้ทั้งที่สองกลุ่มรับรู้หัวหน้าหมวดวิชาพลาณามัยปฏิบัติงานนิเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่างานอื่น ๆ คือ แนะนำและสาธิตการสอนวิชาพลศึกษาแบบใหม่ ๆ ที่ใช้ได้ผลดีในระดับโรงเรียนแก่ครูพลศึกษา การขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง และชุมชนในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา การติดตามผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ทันตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอนหรือโครงการสอนในแต่ละรายวิชา และการจัดให้มีการเยี่ยมชมชั้นเรียนหรือสังเกตการณ์การสอนระหว่างครูพลศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและขาดการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุขุม ชันแก้ว (2530) และ สัจจา จันทรเจริญ (2526) พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเยี่ยมชมชั้นเรียนและสังเกตการสอนของครูพร้อมทั้งให้คำแนะนำ แก่ไข อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้จากผลการวิจัยของบุญนำ เลาสถิตย์ (2525) พบว่างานที่หัวหน้าหมวดวิชามีการปฏิบัติน้อยได้แก่ การสาธิตการเรียนการสอนแก่ครูในหมวดวิชา ซึ่งเป็นงานที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ท้องถิ่นเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อขอความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน เพื่อทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้บรรลุวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น

จากการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยกับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าการปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยโดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษา ยึดถือว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบโดยตรงเหมือนกันเกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จึงทำให้มีการรับรู้ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่าทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 งาน ได้แก่

1. จัดประชุมชี้แจงกับครูพลศึกษา เกี่ยวกับกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน
2. มอบหมายและแบ่งงานสอนให้ครูพลศึกษาตามความถนัดและความสามารถแต่ละบุคคล
3. แนะนำการสอนซ่อม เสริมแก่นักเรียนที่สอบไม่ผ่านในแต่ละจุดประสงค์การเรียนเชิงพฤติกรรมวิชาพลศึกษา
4. จัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นระยะ เพื่อช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
5. ติดตามผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ทันตามกำหนดไว้ในแผนการสอนหรือโครงการสอนในแต่ละรายวิชา
6. เป็นผู้แนะนำการใช้เทคนิคใหม่ ๆ ทางการศึกษาและการสอนแก่ครูพลศึกษา

โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติมากกว่าครูพลศึกษา ทั้งนี้ อาจเนื่องจากครูพลศึกษาต้องการให้หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานดังกล่าวให้มากขึ้นกว่าสภาพที่เป็นอยู่ เนื่องจากหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยอาจปฏิบัติไม่เพียงพอกับความต้องการของ

ครูพลศึกษา ยกเว้นงานติดตามผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ทันตามกำหนดไว้ในแผนการสอนหรือโครงการสอนในแต่ละรายวิชา หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัยรับรู้การปฏิบัติที่น้อยกว่าครูพลศึกษา รับรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัยรู้บทบาทและหน้าที่ในการติดตามผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาดีกว่าครูพลศึกษา ซึ่งทราบดีว่าตนเองต้องปฏิบัติในเรื่องใดบ้าง และรับรู้ที่ตนเองยังปฏิบัติได้ไม่สมบูรณ์แต่ครูพลศึกษาเห็นว่าปฏิบัติมากแล้ว

2.4 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

พบว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัยและครูพลศึกษารับรู้ที่หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัยปฏิบัติงานนิเทศในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัยเห็นความสำคัญของสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาว่ามีผลดีต่อการดำเนินงานสอนของครูและการเรียนของนักเรียน อย่างไรก็ตามมีงานจัดประชุมปรึกษาหารือร่วมกันในการผลิตสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาขึ้นใช้เอง ซึ่งครูพลศึกษารับรู้การปฏิบัติงานนี้อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูพลศึกษาต้องการให้หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัยปฏิบัติงานดังกล่าวมากขึ้นกว่าสภาพที่เป็นอยู่เดิม เนื่องจากหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัยอาจปฏิบัติไม่เพียงพอกับความต้องการของครูพลศึกษา ในขณะที่หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัยรับรู้ที่ตนเองปฏิบัติงานในระดับมากแล้ว

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการรับรู้พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้ที่หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัยปฏิบัติโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่างานข้ออื่น ๆ คือ

1. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอนใหม่ ๆ ในตลาดเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการสอนวิชาพลศึกษา
2. จัดให้มีศูนย์รวมสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยมีกรรมการตรวจสอบซ่อมบำรุงและบันทึกให้เรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา

3. จัดประชุมปรึกษาหารือร่วมกันในการผลิตสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาชั้นใช้เอง

4. ประสานงานกับฝ่ายโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนในการใช้เครื่องมือ
โสตทัศนศึกษาและห้องโสตทัศนศึกษา

ซึ่งงานเหล่านี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าจะปฏิบัติให้มากเท่ากับงานในข้ออื่นๆ
เนื่องจากงานด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นงานที่จะช่วยพัฒนาให้การเรียน
การสอนวิชาพลศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ ลดปัญหาการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชา
พลศึกษาลง และแก้ปัญหาให้นักเรียนไม่สนใจและเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาพลศึกษาได้ นอกจากนี้งาน
ดังกล่าวช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนสื่อและอุปกรณ์วิชาพลศึกษาได้เป็นอย่างดี ดัง วรศักดิ์ เพียรชอบ
(2513) ได้กล่าวว่า การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้น นอกจากมีเวลาเพียงพอและมีความสามารถ
ในการสอนดีแล้วก็ต้องมีสถานที่และอุปกรณ์ในการสอนเพียงพออีกด้วย

จากผลการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยกับ
ครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชา
พลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติมากกว่าครูพลศึกษารับรู้ และเมื่อพิจารณา
ในแต่ละงานพบว่าทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 7 งาน ได้แก่ งานข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 โดยหัวหน้าหมวด
วิชาพลศึกษานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติมากกว่าครูพลศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากครูพลศึกษาต้องการให้
หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยปฏิบัติงานนิเทศด้านนี้มากกว่าที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน จึงทำให้ครูพลศึกษา
รับรู้การปฏิบัติงานต่ำกว่าและการที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานในข้อที่ 8, 9 และ 10 ไม่แตกต่างกัน
นี้อาจเนื่องจากหัวหน้าหมวดได้มีการปฏิบัติอยู่แล้วในงานดังกล่าว จึงทำให้ทั้งสองกลุ่มรับรู้การ
ปฏิบัติของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยไม่แตกต่างกัน

2.5 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านกาารวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ผลการวิจัย

พบว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษารับรู้ว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานนิเทศในด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากทั้งหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยมีความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษามากขึ้นและมีความรู้เกี่ยวกับการนิเทศทางการศึกษาและวิชาพลศึกษามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันทน์ อโศกยานนท์ (2523) พบว่า หัวหน้าหมวดและครูอาจารย์ในหมวดเห็นว่างานวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน หัวหน้าหมวดจัดทำมากทุกหัวข้อ นอกจากนี้ สัจจา จันทรเจริญ (2525) พบว่า ประชากรและผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและครู มีความคิดเห็นสอดคล้องกันและอยู่ในเกณฑ์ความคิดเห็นระดับมาก คือดูแลครูในหมวดวิชาให้วัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรูที่กำหนดไว้ใน โครงการสอนดูแลและจัดการสอนระหว่างภาคและปลายภาคให้เป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการรับรู้พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล อย่างไรก็ตามมีงานที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าเป็นไปตามระเบียบการประเมินผลการประเมินผล

ครูพลศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้ และแนะนำวิธีนำผลจากการทดสอบไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยมีความคิดว่างานบางงาน เช่นจัดการวิเคราะห์ข้อสอบหรือแบบทดสอบวิชาพลศึกษา เพื่อหาความเที่ยงความตรงและความเชื่อถือได้ เป็นงานที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถและใช้เวลามาก ซึ่งทางฝ่ายวัดและประเมินผลทำหน้าที่ด้านนี้อยู่แล้ว ส่วนหนึ่งจึงทำให้หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีปฏิบัติงานต่ำกว่าข้ออื่น ๆ หรืออาจเป็นเพราะการปฏิบัติงานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษายังไม่เป็นที่เพียงพอกับความต้องการของครูพลศึกษา ซึ่งงานเหล่านี้จะส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

จากผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้อหว่างหัวหน้าหมวดกับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 งาน ได้แก่งานข้อที่ 1, 3 และ 4 โดยที่หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีรับรู้ที่ตนเองปฏิบัติมากกว่าครูพลศึกษา 2 งาน คืองานข้อที่ 1 และงานข้อที่ 3 และรับรู้ว่าการปฏิบัติงานเท่ากัน 1 งาน ได้แก่งานในข้อ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีได้จัดประชุมครูพลศึกษา เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษาเพื่อหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ไม่เป็นที่เพียงพอ กับความต้องการของครูพลศึกษาทั้งที่รับรู้ว่าการปฏิบัติมากแล้วก็ตาม ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะหัวหน้าหมวดวิชาส่วนใหญ่อาจไม่มีความรู้ความชำนาญมากพอ

2.6 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการใช้อาคารสถานที่ เรียนวิชาพลศึกษาผลการวิจัยพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานในด้านการใช้อาคารสถานที่ เรียนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องจากหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีเห็นความสำคัญในเรื่องการใช้อาคาร

สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะวิชาพลศึกษาใช้สถานที่ทั้งในร่มและกลางแจ้งเป็นที่เรียนและฝึกปฏิบัติทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพราะฉะนั้นหัวหน้าหมวดและครูพลศึกษาจึงเห็นความสำคัญในเรื่องนี้โดยพยายามปรับปรุงให้มีสถานที่ดังกล่าวเพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนตั้งที่วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) ได้กล่าวว่า การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้น นอกจากจะมีเวลาเพียงพอและมีความสามารถในการสอนดีแล้ว ก็ต้องมีสถานที่และอุปกรณ์ในการสอนเพียงพออีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสถานที่เรียนมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นการเรียนโดยใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการเรียนรู้ ส่วนสำคัญนอกจากตัวครูและนักเรียนแล้วจะต้องอาศัยอุปกรณ์และสถานที่เรียนวิชาพลศึกษาที่เหมาะสมแต่ละกิจกรรม ถ้าขาดสิ่งดังกล่าวแล้ว จะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาดำเนินไปอย่างขาดประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการรับรู้พบว่าทั้งสองกลุ่มรับรู้หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีปฏิบัติงานโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่างานข้ออื่นๆ คือ การจัดประเมินผลเกี่ยวกับการใช้อาคารสถานที่เรียนวิชาพลศึกษา รวมทั้งสำรวจความปลอดภัย ความสะอาด บรรยากาศและความเหมาะสมที่ใช้เรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีปฏิบัติงานนี้ให้มากกว่ากับงานในข้ออื่นหรือมากกว่าเพราะจะทำให้ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

จากผลการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีกับครูพลศึกษา พบว่าทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนี้เท่ากันในด้านการใช้อาคารสถานที่เรียนวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีโดยส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติมากกว่าครูพลศึกษารับรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีปฏิบัติแล้ว ไม่ได้แจ้งให้ครูพลศึกษาทราบอย่างเป็นทางการหรืออาจเป็นเพราะหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีปฏิบัติมากอยู่แล้วแต่ยังไม่เป็นที่เพียงพอกับความต้องการของครูพลศึกษา

จึงทำให้ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 งาน คือ

1. แนะนำการจัดเตรียมอาคาร สถานที่ ใช้ เรียนวิชาพลศึกษาให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา
2. แนะนำการปรับปรุง บำรุงรักษาอาคารสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมทางพลศึกษา

โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานนิเทศด้านนี้มากกว่าครูพลศึกษารับรู้ ทั้งนี้เนื่องจากหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการแนะนำการจัดเตรียม และการปรับปรุง รักษาอาคารสถานที่สำหรับกิจกรรมทางพลศึกษาร่วมกับผู้บริหาร โรงเรียนและงานฝ่ายบริการของโรงเรียน แต่ร่วมปฏิบัติหรือแจ้งให้ครูพลศึกษาน้อยเกินไป จึงทำให้ครูพลศึกษารับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทน์ย์ อโศกยานนท์ (2523) พบว่า หัวหน้าหมวดเห็นว่าตนเองจัดทำมากที่สุด แต่ครูอาจารย์ในหมวดเห็นว่าจัดทำมากที่สุด คือ การดูแลการเก็บรักษาสถานที่ให้อยู่ในสภาพดี และความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านการดูแล เก็บรักษาสถานที่ให้อยู่ในสภาพที่ดี

2.7 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านพัฒนาบุคลากร จากผลการวิจัย พบว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานนิเทศด้านนี้อยู่ในระดับมาก 14 งาน จากงานทั้งหมด 17 งาน และปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย 3 งาน ส่วนครูพลศึกษารับรู้การปฏิบัติงานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยอยู่ในระดับมาก 13 งาน และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 4 งาน ได้แก่งานแนะนำให้ครูพลศึกษาเป็นสมาชิกในสมาคมวิชาชีพ งานจัดทัศนศึกษาเพื่อให้ครูพลศึกษาได้ศึกษาวิธีการดำเนินงานของหมวดวิชาพลานามัย โรงเรียนอื่น งานจัดเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถเพื่อมาแนะนำให้

คำปรึกษาแก่ครูพลศึกษาและสนับสนุนให้ครูพลศึกษาทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ กฤษณี น้ำเพชร (2521) พบว่า ครู-อาจารย์มีความเห็นว่าการปฏิบัติในเรื่องจัดให้มีโครงการ วิทยุวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกมาให้ความรู้แก่ครู-อาจารย์ในโรงเรียน และการส่งเสริมการวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหัวหน้าหมวดไม่เห็นถึงความสำคัญและติดขัดอยู่ที่ขั้นตอนการดำเนินงาน รวมถึงการขาดแคลนเกี่ยวกับเรื่องบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการรับรู้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่างานในข้ออื่นๆ คือ งานแนะนำให้ครูพลศึกษาเป็นสมาชิกในสมาคมวิชาชีพงานจัดนิเทศศึกษา เพื่อให้ครูพลศึกษาได้ศึกษาวิธีการดำเนินงานของหมวดวิชาพลศึกษานามัย โรงเรียนอื่น งานจัด วิทยุวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถทางพลศึกษา เพื่อแนะนำและให้คำปรึกษาแก่ครูพลศึกษา และงานสนับสนุนให้ครูพลศึกษาทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยควรปฏิบัติงานทั้ง 4 งานดังกล่าว ให้มากเท่ากับงานข้ออื่น หรือมากกว่า เพื่อให้ครูพลศึกษามีสมรรถภาพในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากผลการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษากับครูพลศึกษาพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยเกี่ยวกับการนิเทศในด้านพัฒนาบุคลากร โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหัวหน้ารับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานนิเทศด้านนี้มากกว่าครูพลศึกษารับรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยยังไม่สนองตอบตามความต้องการของครูพลศึกษาหรืออาจต้องการให้หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยปฏิบัติให้มากกว่าสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน และเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่าทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 9 งาน คืองานข้อที่ 1, 3, 4, 5, 6, 14, 18 และ 17 โดยที่หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติมากกว่าที่ครูพลศึกษารับรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องจาก

1. หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานดังกล่าว โดยการร่วมประสานงานกับฝ่ายวิชาการในการจัดประชุมนิเทศครูพลศึกษาที่บรรจุหรือย้ายมาใหม่ทุกครั้ง ซึ่งครูพลศึกษาในหมวดอาจไม่ทราบ ซึ่งทำให้ครูพลศึกษารับรู้การปฏิบัติต่ำกว่า

2. หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยอาจปฏิบัติไม่เพียงพอกับความต้องการของครูพลศึกษา หรือครูพลศึกษาต้องการให้ปฏิบัติมากกว่าสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน ซึ่งทำให้ครูพลศึกษามีการรับรู้ต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขุม ชันแก้ว (2530) พบว่า การปฏิบัติงานนิเทศทางด้านพัฒนาบุคลากรของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในงานสนับสนุนให้ครูพลศึกษาศึกษาต่องานจัดส่งครูเข้ารับการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ และงานแนะนำแหล่งวิชาการและวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน และนอกจากนี้จากการวิจัยของ กฤษณี น้ำเพชร (2521) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูอาจารย์มีความคิดเห็นขัดแย้งกันในเรื่องเปิดโอกาสให้ครั้ง ได้ทำงานที่ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของตัวเองให้มาก โดยผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าการปฏิบัติในเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์มาก แต่ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.8 การปฏิบัติงานในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ งานจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนให้เป็นไปตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ส่วนงานข้ออื่น ๆ รับรู้ว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยเห็นความสำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียน และเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการจัดการแข่งขันกีฬา ส่วนครูพลศึกษารับรู้การปฏิบัติในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด คืองานจัดส่งกีฬาของโรงเรียน เข้าร่วมการแข่งขันร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนด้วยความซื่อสัตย์ และถูกต้องตามระเบียบการจัดการแข่งขัน ส่วนงานข้ออื่นปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นหน้าที่โดยตรงของ

ครูพลศึกษาที่จะต้องกระทำ ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวว่า การจัดการแข่งขันกีฬา ภายในและภายนอกโรงเรียนเป็นหน้าที่โดยตรงของครูพลศึกษาที่จะต้องกระทำ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนที่สมบูรณ์ และยังเป็นการแสดงถึงสมรรถภาพในการจัดโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนด้วย

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการรับรู้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการร่วมกับฝ่ายวิชาการ จัดสอนเสริมให้กับนักกีฬาของโรงเรียนในกรณีที่ต้องขาดเรียน เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาให้กับโรงเรียน ชี้แจงให้ครูผู้ควบคุมนักกีฬาเข้าใจถึงปรัชญา จุดมุ่งหมายและขอบข่ายของการแข่งขันกีฬา และการให้คำแนะนำแก่ครูผู้ฝึกกีฬาอย่างใกล้ชิด โดยถือว่าการฝึกซ้อมกีฬาคือการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่างานข้ออื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นหัวหน้าหมวดควรปฏิบัติดังกล่าวให้มากกว่ากับงานข้ออื่น ๆ หรือมากกว่า เนื่องจากเป็นงานที่แสดงถึงสมรรถภาพในการบริหารงานของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย ซึ่งเป็นงานที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถของครูพลศึกษาในการปฏิบัติงานในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียนให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

จากผลการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยกับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับทราบการปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียนของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละงานพบว่าทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 งาน คือ

1. ชี้แจงให้ครูผู้ควบคุมนักกีฬาเข้าใจถึงปรัชญา จุดมุ่งหมาย และขอบข่ายของการแข่งขันกีฬา

2. ให้คำแนะนำแก่ครูผู้ฝึกกีฬาอย่างใกล้ชิด โดยถือว่าการฝึกซ้อมกีฬาคือ การเรียนการสอนอย่างหนึ่ง
3. จัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนให้เป็นไปตามหลักการและ ปรัชญาการพลศึกษา
4. จัดประชุมเพื่อเตรียมการและวางแผนการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียนร่วมกับครูทุกคนในโรงเรียน
5. ชี้แจงและขออนุญาตจากผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วม กิจกรรมการแข่งขันกีฬา
6. จัดการแข่งขันกีฬาโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียนที่เข้าร่วมการ แข่งขันกีฬามากที่สุด

โดยหัวหน้าหมวดรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติมากกว่าครูพลศึกษารับรู้ ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยอาจปฏิบัติได้ไม่เพียงพอกับความต้องการของครูพลศึกษาที่ ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน

2.9 การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษและนันทนาการ ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษารับรู้การปฏิบัติงานในด้านการจัด โครงการพลศึกษาพิเศษและนันทนาการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย เห็นความสำคัญของการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษและนันทนาการ โดยเฉพาะโครงการพลศึกษาพิเศษ หัวหน้าหมวดอาจเห็นว่าเป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาที่ต้องจัดไว้เพื่อตอบสนองกับความต้องการของ นักเรียนที่ผิดปกติ ดังที่ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2527) การจัดโปรแกรมพลศึกษาที่สมบูรณ์ ควรจัดให้ ครบทุกด้าน ซึ่งรวมถึงการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ แต่อย่างไรก็ตามทั้งสองรับรู้การปฏิบัติงาน นิเทศในด้านนี้ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 4 งาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหัวหน้าหมวดขาดความรู้ความ ชำนาญ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาพิเศษ และขาดความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องในการจัดโครงการอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีความผิดปกติ ตลอดจนหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติไม่เพียงพอกับความต้องการของครูพลศึกษาจึงทำให้มีการรับรู้การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ศิลปพงศ์ ศรีวุฒิ (2523) พบว่า ปัญหาของโปรแกรมบรรดิกการที่ฝ่ายพลศึกษาประสบคือ ด้านความร่วมมือจากผู้ปกครอง ด้านงบประมาณ ผลที่นักเรียนได้รับตามวัตถุประสงค์และความร่วมมือจากครูสาขาอื่น นอกจากนี้ บุชเชอร์ (1975) ได้เสนอว่า โปรแกรมบรรดิกการจะสมบูรณ์ได้เมื่อมีการตรวจสอบแนะนำจากแพทย์ ปรักษากรที่เกี่ยวข้อง มีกิจกรรมเฉพาะมีการประเมินบันทึกการเปลี่ยนแปลงตามลำดับ ได้รับความร่วมมือจากแพทย์ พยาบาล ผู้บริหาร นักเรียนและผู้ปกครอง ถ้าจัดโปรแกรมบรรดิกการเป็นไปอย่างสมบูรณ์ตามเกณฑ์มาตรฐานแล้วย่อมจะเกิดผลดีแก่ทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนผิดปกติ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการรับรู้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานนิเทศโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่างานข้ออื่น ๆ ได้แก่

1. เชิญวิทยากรหรือนักกีฬาดีเด่นมาบรรยายหรือสาธิตเกี่ยวกับการพลศึกษาพิเศษและขั้นตอนการที่น่าสนใจแก่ครูและผู้สนใจทั่วไปในโรงเรียน
2. ขอความร่วมมือกับครูทุกคนจัดทำโครงการพลศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพโดยเน้นคนที่สมรรถภาพทางกายต่ำหรือผิดปกติ
3. จัดสำรวจจำนวนนักเรียนที่มีความผิดปกติทางร่างกายหรือมีโรคประจำตัวหรือนักฟื้นฟูจากอาการเจ็บป่วย
4. แนะนำการจัดกิจกรรมการพลศึกษาพิเศษที่สามารถบำบัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและทางจิตแก่ครูพลศึกษาเพื่อนำไปใช้กับนักเรียนที่มีความผิดปกตินั้นได้

ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าหัวหน้าหมวดควรปฏิบัติตามที่ 4 งานดังกล่าวให้เท่ากับงานข้ออื่น ๆ หรือมากกว่า เนื่องจากทำให้ครูและนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับพลศึกษาพิเศษ

และเน้นทนาการมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพของนักเรียน ตลอดจนทำให้การจัดกิจกรรมวิชาพลศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น

จากผลการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยกับครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษและเน้นทนาการของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย โดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4 งาน ได้แก่

1. ให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดตั้งชมชนที่เกี่ยวกับพลศึกษาและเน้นทนาการแก่อาจารย์ที่ปรึกษาชมชนนั้น
2. จัดฉายภาพยนตร์ แถบบันทึกภาพ (วิดีโอ) หรืออื่น ๆ เกี่ยวกับการพลศึกษาและเน้นทนาการในโอกาสอันควรแก่ครูพลศึกษา นักเรียนและผู้สนใจทั่วไป
3. ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสแสดงออกซึ่งความสามารถในด้านกีฬา
4. แนะนำการจดดำเนินการพลศึกษาพิเศษที่สามารถบำบัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและทางจิตแก่ครูพลศึกษาเพื่อนำไปใช้กับนักเรียนที่มีความผิดปกติได้

โดยที่หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติมากกว่าครูพลศึกษารับรู้ ซึ่งผู้วิจัยจะขออภิปรายโดยส่วนรวม ดังนี้คือ อาจเนื่องจาก

1. หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย ปฏิบัติงานนิเทศในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว ไม่เพียงพอกับความต้องการของครูพลศึกษา หรืออาจปฏิบัติอยู่แล้วแต่มิได้ชี้แจงกับครูพลศึกษาให้ทราบ เนื่องจากอาจไม่เป็นที่ยอมรับจากครูพลศึกษาจึงทำให้การรับรู้ของทั้งกลุ่มในการปฏิบัติงานนิเทศในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวแตกต่างกัน

2. งานบางข้อ เช่น แนะนำการจัดกิจกรรมการพลศึกษาพิเศษที่สามารถบำบัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและทางจิตแก่ครูพลศึกษา เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนที่มีความผิดปกติ นั้นได้ เป็นงานที่ต้องใช้ความรู้และประสบการณ์มาก ตลอดจนถึงอาศัยความร่วมมือจากครูอาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครอง ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยอาจปฏิบัติได้ ไม่เพียงพอกับความต้องการของครูพลศึกษา จึงทำให้ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงาน 4 งานดังกล่าว แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาการรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โดยส่วนรวมทั้ง 9 ด้าน พบว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษารับรู้ว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจ เนื่องจาก

1. จากผลการวิจัยพบว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยมีความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพลศึกษา
2. ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษา เห็นความสำคัญของการนิเทศการศึกษาและพลศึกษา ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารและหัวหน้าหมวด
3. หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษามีแนวทางปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศวิชาพลศึกษาในด้านต่าง ๆ เหมือนกัน

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย การรับรู้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าการปฏิบัติงานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยมากกว่างานด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของจันทน์ย์ อโศกยามนท์ (2523) พบว่า หัวหน้าหมวด และครูอาจารย์ในหมวดเห็นว่าหัวหน้าหมวดจัดทำมากคือ ส่งเสริมให้นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมในวิชาพลานามัย โดยการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน นอกจากนี้ มานิต

โกศลสมบัติ (2521) พบว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลเห็นการเตรียมงานการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีบทบาทมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดว่าอาจเนื่องจากหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญและเห็นความสำคัญของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งแสดงความเจริญก้าวหน้าและความสำเร็จในการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษาในโรงเรียนนั้น แต่อย่างไรก็ตามควรให้ความสำคัญกับงานนิเทศด้านอื่นๆ เช่น การวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษา การพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษา การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา และการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษและนันทนาการให้มีการปฏิบัติงานนิเทศเท่ากับงานด้านอื่น ๆ หรือมากกว่า เนื่องจากเป็นงานที่มีผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น และทั้งสองกลุ่มรับรู้ว่าหัวหน้าหมวดปฏิบัติงานในด้านการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่างานนิเทศด้านอื่น ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยควรปฏิบัติงานในด้านการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษามากเท่ากับงานด้านอื่นๆ ดังที่สนานจิต สุคนธ์พันธ์ (2524) กล่าวว่า การวางแผนการนิเทศเป็นงานขั้นตอนแรกของการจัดดำเนินงานนิเทศ และการนิเทศการศึกษาที่ดีจะต้องนิเทศตามแผนงานที่วางไว้ นอกจากนี้สุขุม ชันแก้ว (2530) พบว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยปฏิบัติงานนิเทศมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่างานในด้านอื่น ๆ

จากผลการเปรียบเทียบ พบว่า การรับรู้ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษา พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยโดยส่วนรวมทั้ง 9 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 ด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย คือ

1. การปฏิบัติงานนิเทศในด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา

2. การปฏิบัติงานนิเทศในด้านการใช้อาคาร สถานที่เรียนวิชาพลศึกษา
3. การปฏิบัติงานนิเทศในด้านพัฒนาบุคลากร

โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามักรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติมากกว่าครูพลศึกษารับรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามักรับปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอต่อความต้องการการนิเทศในด้านดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลิขิต อมาตคง (2529) พบว่าผู้บริหารและครูพลศึกษาต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากหัวหน้าหมวดมีงานรับผิดชอบในด้านอื่น ๆ มาก เวลาในการปฏิบัติไม่เพียงพอ ขาดแคลนงบประมาณ ไม่เห็นความสำคัญในงานนิเทศวิชาพลศึกษาในด้านดังกล่าว ขาดการสนับสนุนจากบุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียน หัวหน้าหมวดอาจมีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาในด้านดังกล่าวไม่เพียงพอ ประกอบกับนำปฏิบัติงานโดยลำพังผู้เดียวพร้อมกับครูพลศึกษามีส่วนร่วมในการปฏิบัติน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญนำ เลหาสถิตย์ (2525) พบว่า ครูมีความคิดเห็นว่าหัวหน้าหมวดปฏิบัติงานด้านวิชาการน้อยกว่าหัวหน้าหมวดวิชา มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของตนเองและที่ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติงานนิเทศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

1. ในด้านการวางแผนการนิเทศวิชาพลศึกษา
2. ในด้านพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษา
3. ในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
4. ในด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
5. ในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียน
6. ในด้านการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษและนันทนาการ

ทั้งนี้อาจเนื่องจากงานหัวหน้าหมวดและครูผลศึกษาปฏิบัติเกี่ยวกับงานนิเทศ
วิชาผลศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวไปในแนวทางเดียวกัน จึงทำให้ทั้งสองกลุ่มรับรู้การปฏิบัติของ
หัวหน้าหมวดไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์แก่หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและ
การนิเทศวิชาผลศึกษาดังต่อไปนี้

1. หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยควรปฏิบัติงานนิเทศวิชาผลศึกษาในด้านต่างๆ ให้มากขึ้น
เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ
ทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาผลศึกษายิ่งขึ้น โดยเฉพาะการปฏิบัติงานนิเทศวิชาผลศึกษา
ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการวางแผนการนิเทศวิชาผลศึกษา

- ประสานงานกับฝ่ายวิชาการและหัวหน้าวิชาอื่น ๆ ในการวางแผนการ
นิเทศวิชาผลศึกษา
- กำหนดบุคคลและหน้าที่ที่ปฏิบัติการนิเทศวิชาผลศึกษา
- รวบรวมข้อมูลจากชุมชนและนักเรียน เพื่อใช้วางแผนการนิเทศวิชา
ผลศึกษา

1.2 ด้านพัฒนาหลักสูตรวิชาผลศึกษา

- จัดการวิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตร
- ประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการใช้หลักสูตร

- รวบรวมข้อมูลจากท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงรายวิชา
พลศึกษาในหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

- ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการและชุมชนในการส่งเสริมการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษา
- ติดตามผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ทันตามกำหนดไว้ในแผน
การสอนหรือโครงการสอนในแต่ละรายวิชา
- จัดให้มีการเยี่ยมชมชั้นเรียนหรือสังเกตการณ์การสอนระหว่างครูพลศึกษา
เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเทคนิคการสอนวิชาพลศึกษา

1.4 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

- จัดประชุมปรึกษาหารือร่วมกันในการผลิตสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาชั้นใช้เอง

1.5 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

- จัดวิเคราะห์ข้อสอบหรือแบบทดสอบวิชาพลศึกษาเพื่อหาความตรงและ
ความเชื่อถือได้
- แนะนำวิธีนำผลจากการทดลองไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาทุกเดือน

1.6 ด้านการใช้อาคาร สถานที่เรียนวิชาพลศึกษา

- จัดประเมินผลเกี่ยวกับการใช้อาคาร สถานที่เรียนวิชาพลศึกษา รวมทั้ง
สำรวจความปลอดภัย ความสะอาด บรรยากาศและความเหมาะสมที่ใช้เรียนวิชาพลศึกษา

1.7 ด้านพัฒนาบุคลากร

- แนะนำให้ครูพลศึกษาเป็นสมาชิกในสมาคมวิชาชีพ เช่น สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสหนาการ เป็นต้น
- จัดทัศนศึกษาเพื่อให้ครูพลศึกษาได้ดูวิธีการดำเนินงานของหมวดวิชา พลศึกษาในโรงเรียนอื่น ๆ
- เชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถทางการพลศึกษา เพื่อแนะนำและ ให้คำปรึกษาแก่ครูพลศึกษา

1.8 ด้านการจัดการแข่งขันกีฬากายในและกีฬาระหว่างโรงเรียน

- ร่วมกับฝ่ายวิชาการ จัดสอนเสริมให้กับนักกีฬาของโรงเรียน ในกรณี ที่จำเป็นต้องขาดเรียนเพื่อ เข้าร่วมแข่งขันกีฬาให้กับโรงเรียน

1.9 ด้านการจัดการโครงการพลศึกษาพิเศษและนันทนาการ

- เชิญวิทยากรหรือนักกีฬาดีเด่นมาบรรยายหรือสาธิต เกี่ยวกับการพลศึกษา ที่น่าสนใจแก่ครูและผู้สนใจทั่วไปในโรงเรียน
- ขอความร่วมมือกับครูทุกคนจัดทำโครงการพลศึกษาพิเศษ อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ โดยเน้นคนที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำหรือผิดปกติ
- จัดสำรวจจำนวนนักเรียนที่มีความผิดปกติทางร่างกาย หรือมีโรคประจำตัว หรือนักฟื้นฟูจากการเจ็บ

โดยจัดดำเนินงานนิเทศวิชาพลศึกษาในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งอาจจะประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกฝ่าย หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย ครูพลศึกษาและบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และต้องมีการจัดการติดตามประเมินผล การปฏิบัติงานนิเทศอย่างมีรูปแบบที่ชัดเจน แ่นอน และต่อเนื่อง

2. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาให้แก่หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย โดยการหาเอกสาร การวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและวิชาพลศึกษาให้แก่หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย เพื่อพัฒนาความสามารถในการนิเทศวิชาพลศึกษา
3. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษาได้รับการอบรม ประชุม สัมมนา หรือให้ศึกษาต่อเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาหรือวิชาพลานามัย
4. ผู้บริหารโรงเรียนควรกระตุ้นสนับสนุนและให้กำลังใจแก่หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและครูพลศึกษาในการปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยที่เรียนสาขาวิชาพลศึกษา กับสาขาวิชาเอกอื่น ๆ เพื่อหาแนวทางแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคต่อไป
2. ควรมีการศึกษาในเรื่องเดียวกันในโรงเรียนมัธยมขนาดกลางและขนาดเล็กเพื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยเรื่องนี้ และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานนิเทศวิชาพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย